

[Steffensen]

ved vores side går:
den nærmeste i dagens hede,
hvor vi forblændet af vor vrede
slet ingenting forstår,
og som ved aftnens rejsebord
forlader os for med dit ord
at lade verden leve.

Vi mener i kristeligt folkeparti fortsat, at det er et bæredygtigt fundament for fremtiden.

Pia Kjærsgaard (FP):

Af de fire regeringspartier, venstre, CD, konservative og kristeligt folkeparti, har befolkningen efterhånden fået et grundigt kursus i, hvordan man fører borgerlig politik. Det er et kursus, som jeg tror der er mange der er blevet skuffet over, og hvor man burde få pengene igen, men med borgerlig misforståelse er der ikke nogen, der får noget som helst tilbage.

Det optimistiske firkløver er visnet, uanset hvordan man har prøvet at tilbagevise det under debatten i dag, fordi det lod ukrudtet vokse op omkring sig. Firkløveren har ladet socialisterne overtage mere og mere af det, der skulle være alternativet til tidligere socialdemokratiske regeringer.

Alternativet er i et kort glimt blevet synligt, men det står klart for flere og flere, at et ægte alternativ bliver der desværre ikke tale om. Forlig efter forlig har bekræftet, at disse fire partier ikke har ændret holdning fra fordums forlig, hvor borgerlige og socialister kørte det danske samfund frem mod afgrunden.

Et helt afgørende slag mod den danske befolkning blev skattereformforliget, der på afgørende vis sætter staten til at kontrollere og bestemme over kommende skatteforhøjelser, mens befolkningen står magtesløs. Skattereformen er et digert værk, som socialdemokratiet helt berettiget glædede sig over at have fået i hus. Dette gigantiske skatteforlig står nu klar til at blive bragt i anvendelse – i sandhed et sort kapitel for borgerlige vælgere.

I første omgang har skatteministeren oplyst at reformen vil betyde en mulig forbrugsudvidelse på 2,5 mia kr. Det lyder jo meget besnærende, men jeg vil godt komme med den påstand, at de penge ikke når ret langt. Staten vil gribe ind og hive pengene

hjem igen, lige så hurtigt som de er blevet givet fri. Hvis man tror, at skattetryksreformen skal være ensbetydende med skattelettelser, så er det anbefalelsesværdigt at få denne opfattelse revideret hurtigst muligt. Alene det at forsøge at bevare overblikket på skatteområdet er en opgave, som må betragtes som umulig. Skattetryksreform eller ej: der er i de senere år udstedt en stadig stigende strøm af love, bekendtgørelser og cirkulærer, der følges godt op af utryghed.

Også fiktionsskatter, som betales efter teoretiske begreber, er blevet et væsentligt indslag i denne regerings politik. Realrenteafgiften, formueskatten og den skattepligtige lejeværdi er nogle af disse begreber, der efter fremskridtspartiets mening er uacceptable, og som naturligvis skal afskaffes.

Vi nærmer os jo mere og mere et samfund, hvor skattevæsenet egenrådigt kan bestemme, hvad skatteyderne skal betale. Det er uholdbart og fantastisk ringe, at en borgerlig regering ikke har ændret ved disse forhold og i stedet har forøget disse former for beskatning.

Men beskatning er jo en af regeringens kæphest, til trods for at statsministeren ved sin tiltræden den 5. oktober 1982 udtalte, at en forøgelse af skattetrykket ville den nye regering ikke anse for at være et egnet middel til at få underskuddet på statsfinanserne bragt ned. Det er da nok muligt, at statsministeren mente, hvad han sagde, men vi er så vant til, at handling ikke følger ord.

I 1986 er Danmark det land i verden, der har det højeste skattetryk, et skattetryk, som er over 51 pct. – 51 pct., når jule- og påsepakker er indregnet. Da et borgerligt regeringssamarbejde senest var aktuelt, det vil altså sige under VKR-regeringen, passerede skattetrykket 40 pct., hvilket også var en rekord. På kun små fire år er det samlede skattetryk steget med 7 pct. af bruttonationalproduktet, og erhvervsskatternes bidrag er næsten fordoblet til over 5 pct. af bruttonationalproduktet.

Den tillid, borgerne havde til, at der kunne fremvises et alternativ til den socialdemokratiske skandaleøkonomipolitik, er forsvundet. Regeringen har forspildt den chance til at vise, at der var alternative muligheder, men man ligger fuldstændig, som man selv har redt. Undladelsen af besparelser på de